

(๓๑)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

346
5

คดีหมายเลขดำที่ อ ๒๕๙๗/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่ อ ๓๕๑๘/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอาญา

วันที่ ๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความอาญา

ระหว่าง {

- นายเกษม ณรงค์เดช
- คุณหญิงกอแก้ว บุญยะจินดา ที่ ๑
- นายณพ ณรงค์เดช ที่ ๒
- นายสุรัตน์ จิรจรัสพร ที่ ๓

โจทก์
รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวณัฐกานต์ เชื้อวรสถิตย์)
เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมปฏิบัติการ

จำเลย

เรื่อง ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร

โจทก์ฟ้องว่า ระหว่างเกิดเหตุคดีนี้ โจทก์เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท
โกลเด้น มิวสิค ลิมิเตด จำกัด นิติบุคคลตามกฎหมายฮ่องกง โดยถือหุ้นจำนวน
๔๕๙,๑๐๙,๓๕๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๙๙ ซึ่งบริษัทโกลเด้น มิวสิค ลิมิเตด จำกัด
ถือหุ้นอยู่ในบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด จำนวนร้อยละ

/๓๗.๘๖

- ๓๗ -

ผลการตรวจก็อาจไม่เป็นเช่นนี้ การให้ศาลส่งเอกสารที่เป็นปัญหาเดิมไปตรวจพิสูจน์ที่
กองพิสูจน์หลักฐานหรือสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์จึงไม่อาจทำได้เพราะเป็นการทำ
ความเห็นซ้ำในประเด็นเดิม จึงเป็นข้อบกพร่องประการหนึ่งของการพิสูจน์ลายมือชื่อ
โดยพยานผู้เชี่ยวชาญในคดีนี้ ในเรื่องเอกสารปลอมอันเนื่องมาจากการลงลายมือชื่อ
ปลอมนั้น แม้พยานผู้เชี่ยวชาญในการตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อจะนับว่าเป็นพยานที่สำคัญ
แต่พยานหลักฐานที่ดีที่สุดก็คือผู้เสียหายที่อ้างว่าถูกปลอมลายมือชื่อ นอกจากนั้นคงเป็น
พยานแวดล้อมที่อาจพิสูจน์ได้ว่ามีมูลเหตุจูงใจที่ต้องปลอมลายมือชื่อของผู้เสียหาย
หรือไม่ซึ่งเป็นเรื่องของข้อเท็จจริงแต่ละคดี สำหรับคดีนี้แม้โจทก์จะมาเบิกความต่อศาล
ยืนยันว่าลายมือชื่อในเอกสารหมายเลข ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ เป็นลายมือชื่อปลอมและ
โจทก์ได้รับความเสียหายเพราะหุ้นที่โอนไปให้จำเลยที่ ๑ เป็นของโจทก์และของ
ครอบครัววงศ์เดชกิตตาม แต่ในการรับฟังพยานบุคคลมิใช่พยานเบิกความอย่างไร
ศาลก็ต้องเชื่อตามนั้น ต้องให้โอกาสคู่ความอีกฝ่ายได้มีโอกาสซักค้านพยานเพื่อให้เห็น
ข้อพิรุธหรือเพื่อให้ข้อเท็จจริงบางประการปรากฏ แล้วศาลจะได้วินิจฉัยชี้แจงน้ำหนัก
คำพยานว่าน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด คดีนี้โจทก์มาเบิกความต่อศาลในวันที่

/๔ มิถ

- ๓๙ -

เบิกความให้ฝ่ายจำเลยได้มีโอกาสซักค้านเพื่อกระจายข้อเท็จจริงสำหรับค้นหาความจริง โดยละเอียดตามกระบวนการความ จึงมีน้ำหนักน้อยในการรับฟัง ส่วนบันทึกคำให้การ ชั้นสอบสวนของสถานีตำรวจนครบางทองหล่อที่โจทก์เดินทางไปให้การถึง ๕ ครั้ง นอกจากจะเป็นพยานบอกเล่าแล้วข้อเท็จจริงที่ได้ก็มีไม่มากไปกว่าเดิม ในการวินิจฉัย พยานที่จำเลยไม่มีโอกาสถามค้าน ศาลจึงจำต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และไม่อาจ เชื่อพยานหลักฐานนั้นโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย เว้นแต่จะมีพยานหลักฐาน ประกอบอื่นมาสนับสนุนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗/๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งคดีนี้พยานผู้เชี่ยวชาญก็ให้ความเห็นเป็นสองทางแย้งกัน ดังนั้น นอกจาก ศาลจำต้องพิเคราะห์หลายมือข้อโจทก์ในเอกสารที่เป็นปัญหาแล้วก็ต้องพิจารณาประกอบ พยานแวดล้อมอื่นซึ่งโจทก์มีภาระการพิสูจน์ให้เห็นว่ามีมูลเหตุจูงใจให้ต้องปลอมเอกสาร ทั้งสามฉบับหรือไม่ และมีภาระการพิสูจน์ให้เห็นเจตนาของจำเลยทั้งสามว่าจำเลยทั้งสาม รู้หรือควรรู้ขณะใช้เอกสารหมายเลข จ.๑๕ จ.๑๖ และ จ.๑๗ หรือไม่ว่าเอกสารทั้งสามฉบับ เป็นเอกสารปลอม ในเรื่องนี้โจทก์กล่าวอ้างว่าโจทก์ให้จำเลยที่ ๒ เป็นตัวแทน เอาเงินสดและทรัพย์สินของครอบครัวไปซื้อหุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด

/แต่

- ๔๑ -

ออกหน้าเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด เพียงช่วงเวลาหนึ่งโดยโจทก์
ไม่ต้องช่วยจ่ายค่าหุ้นและไม่ต้องมีความรับผิดชอบใด ๆ ในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับบริษัท
วินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด จำเลยที่ ๒ ยังคงเป็นผู้บริหารตามเดิม เมื่อจัดตั้งบริษัท
ที่ต่างประเทศแล้วจะโอนหุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด คืนให้จำเลยที่ ๑
ทันที ดังนี้ การพิจารณาถึงที่มาของหุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด
โดยเฉพาะเงินที่ใช้ซื้อหุ้นเพื่อพิสูจน์ความเป็นเจ้าของระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ ๒
และเหตุที่โจทก์เคยมีชื่อเป็นเจ้าของหุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด จึงเป็น
ข้อพิจารณาถึงมูลเหตุจูงใจข้อหนึ่งของคดีนี้ สำหรับเงินซื้อหุ้นก้อนแรกที่มาจากรถนาการ
เอบีเอ็น อัมโบร ประเทศสิงคโปร์นั้น ปรากฏตามคำเบิกความของนายกฤษณ์
และนายกรณ์ประกอบหนังสือแจ้งจำนวนเงินในบัญชีเอกสารหมายเลข ๓๘ และหลักฐาน
การกู้ยืมเงินเอกสารหมายเลข ๖๑ ว่าเงินจากรถนาการเอบีเอ็น อัมโบร ดังกล่าวเป็นเงิน
กู้ยืมจากบัญชีร่วมสามคนพี่น้องซึ่งมีเงินในบัญชี ๓๐ ล้านบาทสหรัฐ แต่มีการกู้เพียง
๑๐ ล้านบาทสหรัฐ ซึ่งพยานโจทก์ทั้งสองก็รับว่าจำเลยที่ ๒ ได้ใช้คืนครบถ้วนแล้วนั้น
เจ้าสมกับที่จำเลยที่ ๒ เบิกความว่า จำเลยที่ ๒ กู้ยืมเงินเฉพาะส่วนของตนเองและ

/ได้ใช้

- ๔๒ -

ได้ใช้คืนครบถ้วนแล้ว ส่วนเงินกู้ยืมจากบริษัทเคพีเอ็น แลนด์ จำกัด จำนวน ๕๐๐ ล้านบาท นายกฤษณ์และนายกรณ์เบิกความว่าคงทำเป็นนิติกรรมกู้ยืมเท่านั้น เพราะเป็นการกู้ยืมระหว่างบริษัทคือบริษัทเคพีเอ็น แลนด์ จำกัด กับบริษัทเคพีเอ็น เอนเนอจี โฮลดิ้ง จำกัด ความจริงแล้วเป็นเงินลงทุนที่ไม่ต้องใช้คืนนั้น แต่กลับปรากฏว่าบริษัทเคพีเอ็น แลนด์ จำกัด ให้สำนักงานกฎหมายเบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี มีหนังสือทวงถามหนี้ดังกล่าว และมีหลักฐานการผ่อนชำระหนี้คืนโดยเสียดอกเบี้ย ตามสัญญาทั้งฝ่ายโจทก์และฝ่ายจำเลยคงได้เช่นกันแต่เพียงว่ามีการชำระหนี้คืน ครบถ้วนแล้วหรือไม่เท่านั้น ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ต้องไปว่ากล่าวกันในทางแพ่ง ส่วนหนี้ ตามตัวแลกเงินจำเลยทั้งสามก็มีนายสุพรรณ เศษระพานิช กรรมการผู้จัดการและ ประธานเจ้าหน้าที่การลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมโซลาริส มาเบิกความเป็นพยานยืนยันว่า ปี ๒๕๕๘ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมโซลาริส เป็นผู้ลงทุนขายตัวแลกเงินให้กับบริษัทเคพีเอ็น เอนเนอจี โฮลดิ้ง จำกัด รวมมูลค่า ประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ใช้กองทุนประมาณ ๑๐ ถึง ๑๕ กองทุน พยานไม่รู้จัก โจทก์ นายกฤษณ์ และนายกรณ์เป็นการส่วนตัว การพิจารณาคัดเลือกหลักทรัพย์

/จะพิ

จะพิจารณาจากมูลค่าหลักทรัพย์ ความสามารถของผู้บริหารซึ่งพยานได้สัมภาษณ์
จำเลยที่ ๒ และผู้บริหารของบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด และพิจารณา
ความสามารถในการชำระคืนเท่านั้น การตัดสินใจลงทุนขายตัวแลกเงินของบริษัท
เคพีเอ็น เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด ไม่ได้พิจารณาถึงเครดิตของครอบครัวณรงค์เดชเลย
ช่วงเวลาลงทุนตัวแลกเงินของบริษัทเคพีเอ็น เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด ใช้เวลาประมาณ
๑ ปีครึ่ง และบริษัทเคพีเอ็น เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด ทำการไถ่ถอนตัวแลกเงิน
ตรงตามกำหนดทุกใบ โดยโจทก์ไม่ได้นำสืบหรือถามค้านให้เห็นว่าโจทก์ได้ร่วมใช้หนี้
ตัวแลกเงินด้วยอย่างไร คงมีแต่นายกฤษณ์ที่เบิกความอ้างว่า จำเลยที่ ๒ กู้ยืมเงินจาก
บริษัทเอ็ม บี เค การ์ันตี จำกัด เอามาใช้หนี้ตัวแลกเงินและภายหลังนายสเตฟาน
ลูกหนี้ของนายกฤษณ์เป็นคนชดใช้ให้แล้วหักจากยอดหนี้ที่มีต่อกฤษณ์ แต่เมื่อ
พิจารณาสัญญากู้ยืมเงินเอกสารหมายเลข จ.๖๕ ถึง จ.๖๗ แล้ว ปรากฏว่าเฉพาะจำเลยที่ ๒
เท่านั้นที่เป็นผู้กู้ยืมตามสัญญาเพียงแต่มีทรัพย์สินที่นายกฤษณ์และนายกรณ์มีกรรมสิทธิ์
ร่วมกับจำเลยที่ ๒ จำนองเป็นประกัน กับมีหุ้นของนายสเตฟานเป็นประกัน หลังจาก
นายสเตฟานขายหุ้นที่ใช้เป็นหลักประกันแล้วก็หักหนี้ตามสัญญาทั้ง ๔ ฉบับ แล้ว

/บริษัท

- ๔๔ -

บริษัทเอ็ม บี เค การ์ันตี จำกัด มีหนังสือเอกสารหมายเลข จ.๕๗ ถึงจำเลยที่ ๒ ว่า นายสเตฟานได้รับช่วงสิทธิไปแล้ว ซึ่งพยานเอกสารดังกล่าวรับฟังได้แต่เพียงว่า นายสเตฟานรับช่วงสิทธิในนี้ดังกล่าวไปแล้ว จำเลยที่ ๒ จึงเป็นลูกหนี้ นายสเตฟาน มิใช่บริษัทเอ็ม บี เค การ์ันตี จำกัด อีกต่อไป ส่วนนายสเตฟานจะเป็นหนี้ นายกฤษณ์ ทำให้ไม่มีการทวงหนี้ดังกล่าวจากจำเลยที่ ๒ อันเป็นข้อพิสูจน์ว่าโจทก์หรือนายกฤษณ์ ได้ร่วมลงทุนก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่นายกฤษณ์เบิกความกล่าวอ้างลอย ๆ นายสเตฟาน จะเป็นหนี้ นายกฤษณ์จริงหรือไม่ และจะไม่ทวงหนี้จำเลยที่ ๒ จริงหรือไม่ ไม่อาจรับฟังได้ อีกทั้งมิใช่ข้อที่จะพิสูจน์เรื่องการลงทุนด้วยการจ่ายค่าหุ้นตามสัญญาฉบับแรกจำนวน ๘๙.๒๕ ล้านบาทแต่อย่างใด ส่วนค่าหุ้นตามสัญญาฉบับที่สอง นายกฤษณ์ เบิกความว่า พยานทราบดีว่าจำเลยที่ ๒ ได้ขายหุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด ประมาณ ๑๓ เปอร์เซ็นต์ให้แก่ นายประเดชแล้วนำไปจ่ายค่าหุ้นให้แก่ นายนพพร พยานเห็นว่าหุ้นเป็นของครอบครัวณรงค์เดชต้องแบ่งให้กับคนในครอบครัว เสียก่อนเท่านั้น นอกจากนี้พยานหลักฐานโจทก์ก็ไม่ปรากฏว่ามีเงิน ค่าหุ้นส่วนใดที่โจทก์หรือครอบครัวณรงค์เดชเป็นผู้ลงทุนอีก สำหรับความน่าเชื่อถือ

/หรือ

- ๕๕ -

หรือเครดิตที่โจทก์อ้างว่าจำเลยที่ ๒ ใช้เครดิตของโจทก์ในการขอสินเชื่อจำนวน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท จากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) นั้น แม้โจทก์ นายกฤษณ์ และนายกรณ์เบิกความยืนยันว่า ให้พลเอกชยุตช่วยเหลือโดยให้ไปขอสินเชื่อพร้อมกับ จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นการขอสินเชื่อในนามโจทก์หรือครอบครัวณรงค์เดชไม่ใช่ในนามส่วนตัว ของจำเลยที่ ๒ แต่พยานปากพลเอกชยุตเองก็เพียงแต่เบิกความรับว่า พยานกับ จำเลยที่ ๒ ได้รับมอบหมายจากโจทก์ให้เป็นผู้เจรจาขอสินเชื่อกับธนาคารโดยไม่มี ข้อเท็จจริงอื่น และเหตุที่พยานเชื่อว่าโจทก์เป็นผู้ลงทุนในหุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด เพราะบริษัทที่ถือหุ้นมีชื่อเคพีเอ็น ซึ่งในเรื่องสินเชื่อของบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด นั้น ได้ความจากพยานฝ่ายจำเลยปากนายภาณุ โชติประสิทธิ์ รองผู้จัดการใหญ่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ว่า การให้สินเชื่อ แก่บริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด เป็นการให้สินเชื่อโปรเจกไฟแนนซ์ หรือสินเชื่อโครงการซึ่งต่างกับสินเชื่อทั่วไป ธนาคารจะให้เงินกู้ไปที่โครงการเพื่อให้ โครงการนำเงินไปพัฒนาโครงการไฟฟ้าพลังงานลมจนเสร็จจนสามารถขายไฟฟ้าให้แก่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ ธนาคารจึงพิจารณาเฉพาะตัวโครงการและ

/ผู้บริหาร

- ๔๖ -

ผู้บริหารโครงการเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับพลเอกชยุดหรือครอบครัวณรงค์เดช สำหรับการปล่อยกู้จำนวน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ให้แก่โครงการของบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด นั้น ได้กำหนดตัวผู้บริหารโครงการไว้จนกว่าจะชำระหนี้สินเชื่อโครงการให้แก่ธนาคารครบถ้วน โดยกำหนดให้นางเอมมา เป็นประธานเจ้าหน้าที่บริหารของบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด นายธันว้เป็นเจ้าหน้าที่บริหารสูงสุดทางการเงินของบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด และกำหนดให้จำเลยที่ ๒ เป็นประธานกรรมการบริหารของ บริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด หากมีการเปลี่ยนตัวผู้บริหารดังกล่าวจะถือว่าผิดสัญญาฯ หากอยู่ในระหว่างปล่อยสินเชื่อจะหยุดให้สินเชื่อ และหากอยู่ในช่วงที่ปล่อยสินเชื่อหมดแล้วจะถือว่าผิดสัญญา โครงการต้องชำระเบี้ยปรับให้แก่ธนาคาร ตามสำเนาสัญญาสินเชื่อโครงการเอกสารหมายเลข ล.๖๗ และในการปล่อยสินเชื่อทั้ง ๘ โครงการ ไม่มีโจทก์ นายกฤษณ์ นายกรณ์ และครอบครัวณรงค์เดช เป็นเงื่อนไขในการพิจารณาให้สินเชื่อ นอกจากนี้จำเลยทั้งสามโดยจำเลยที่ ๒ ยังเบิกความถึงเหตุที่โจทก์มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด ทั้งที่หุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด ถือโดยบริษัทเคพีเอ็น เอนเนอร์ยี (ประเทศไทย) จำกัด

/ที่มี

- ๕๑ -

สอดคล้องกับพยานเอกสารที่ปรากฏ มิได้มีผลประโยชน์อื่นที่ต้องสุ่มเสี่ยงเบิกความ เป็นเท็จเพื่อช่วยเหลือฝ่ายจำเลย คำเบิกความจึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ เมื่อนับแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมา โจทก์ลงลายมือชื่อในเอกสารมากมายหลายฉบับ ในหลายช่วงเวลา มิใช่เพียงเอกสาร ๓ ฉบับ ที่เป็นปัญหาพิพาทในคดีนี้ ตามที่โจทก์เคย ให้การไว้ต่อศาลเขตปกครองพิเศษฮ่องกง เอกสารหมายเลข ๓๐ และตามที่ปรากฏ ในรายชื่อเอกสารที่ส่งเป็นตัวอย่างลายมือชื่อโจทก์ ไม่ว่าจะหนังสือมอบฉันทะลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ หนังสือเรื่องแจ้งการโอนหุ้นในบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ ตั๋วสัญญาใช้เงินลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ หนังสือมอบฉันทะลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ตราสารการ โอนหุ้นลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ สัญญาซื้อขายหุ้นลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ จดหมายแสดงความจำนงเกี่ยวกับการซื้อหุ้น ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ใบหุ้นบริษัท วินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด หลักฐานการโอนหุ้นให้แก่นางเอมมา นายธันว์และ นายอามาน ผู้บริหารของบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด หรือหลักฐานการมอบ อำนาจให้ขายหุ้นบางส่วนแก่นายประเดช ซึ่งล้วนเป็นเรื่องการจัดการหุ้นบริษัทวินด์

/เอนเนอร์

- ๕๒ -

เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด การทำหน้าที่ผู้ถือหุ้น การใช้ประโยชน์จากหุ้น การจำหน่าย
จ่ายโอนหุ้นให้แก่ผู้บริหาร การแบ่งขายหุ้นตลอดจนการโอนหุ้นคืนจำเลยที่ ๑ ซึ่งมีเพียง
โจทก์เท่านั้นที่จะทำความจริงให้ปรากฏแต่เมื่อโจทก์ไม่มาเบิกความต่อศาลให้ปรากฏ
ข้อเท็จจริงตามฟ้อง พยานผู้เชี่ยวชาญก็ยืนยันจนไม่อาจรับฟังเป็นยุติได้ดังที่ได้วินิจฉัยมา
ลำพังลายมือชื่อในเอกสารทั้งสามฉบับที่เป็นปัญหาซึ่งมิได้ผิดแผกแตกต่างถึงขนาดให้เห็น
ชัดเจนว่าเป็นลายมือชื่อปลอม เงินที่จำเลยที่ ๒ ใช้ซื้อหุ้นและได้รับความช่วยเหลือหรือ
สนับสนุนจากโจทก์และครอบครัวก็เป็นเงินกู้ยืม แม้จำเลยที่ ๒ เป็นบุตรของโจทก์
ซึ่งเป็นสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัววงศ์เดชและการทำธุรกิจของครอบครัวก็เป็นแบบกงสี
อย่างที่นายฤกษ์และนายกรณ์เบิกความก็ตาม แต่การที่จำเลยที่ ๒ เพียงคนเดียว
ต้องรับผิดชอบภาระหนี้และภาระในการบริหารจัดการก็ย่อมไม่ใช่การร่วมลงทุน
ในความหมายของกฎหมายและต้องไปว่ากล่าวกันในทางแพ่ง ประกอบกับมีความจำเป็น
ในการปรับโครงสร้างผู้ถือหุ้นเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
(มหาชน) ซึ่งเป็นเหตุให้โจทก์มีชื่อเป็นเจ้าของหุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด
ในช่วงเวลาหนึ่งดังที่กล่าวมา พยานหลักฐานโจทก์เพียงเท่าที่นำสืบมาจึงไม่อาจรับฟังได้

/โดย

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๕๓ -

โดยปราศจากข้อสงสัยว่าหนังสือแต่งตั้งตัวแทน ตราสารการถือหุ้นบริษัทโกลเด้น
 มิวสิค ลิมิเตด จำกัด และหนังสือสัญญาซื้อขายหุ้นบริษัทโกลเด้น มิวสิค ลิมิเตด จำกัด
 เอกสารหมายเลข จ.๑๕ ถึง จ.๑๗ เป็นเอกสารปลอม เมื่อพยานหลักฐานโจทก์ยังมีข้อสงสัย
 ดังกล่าวการใช้เอกสารทั้งสามฉบับจึงไม่อาจรับฟังได้ว่าเป็นความผิดฐานใช้เอกสารปลอม
 กรณีต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง เช่นกัน

พิพากษายกฟ้อง./

นางสาวปณิทร เผือกสุวรรณ

นางสาววิดาภา สุจรรยาทวี

